

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 r. w Warszawie

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) s.c. z siedzibą w M.

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 13 września 2016 r., nr: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. S. jako pracownik u płatnika składek (...) s.c. z siedzibą w M. podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2016 r.;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. S. kwotę w wysokości 7.200,00 zł (siedem tysięcy dwieście i 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

M. S. w dniu 20 października 2016 r. wniosła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga

w Warszawie odwołanie od decyzji z dnia 13 września 2016 r., nr: (...) stwierdzającej, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia w Spółce Cywilnej (...)

od dnia 1 kwietnia 2016 r. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia w (...) od dnia 1 kwietnia 2016 r. oraz o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Ubezpieczona zarzuciła zaskarżonej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że zawarta umowa z (...) została zawarta z obejściem prawa, a jedynym jej celem było wykorzystanie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (k. 2-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 13 września 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy podniósł, że w toku postępowania wyjaśniającego strony nie przedstawiły dowodów potwierdzających w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że odwołująca świadczyła pracę na rzecz (...). Zdaniem organu rentowego wyjaśnienia świadka M. P. nie potwierdzają wykonywania przez odwołującą zadań wskazanych w jej zakresie

obowiązków. Oddział wskazał również, że za pozornością umowy przemawia wysokość wynagrodzenia, która została ustalona na potrzeby uzyskania jak najwyższego świadczenia z ubezpieczenia społecznego, nieadekwatnego do jej stanowiska, wykształcenia i doświadczenia. Przedstawione wyżej okoliczności w ocenie organu rentowego dają podstawy do stwierdzenia, iż umowa o pracę zawarta przez odwołującą jest nieważna (k. 10-14 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2017 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ginekologii-położnictwa oraz rachunkowości (k. 62 a. s.).

Odwołująca pismem procesowym z dnia 7 lutego 2018 r. wskazała, że opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości nie zawiera analizy kondycji finansowej płatnika i nie odnosi się do uzyskiwanych przez spółkę przychodów i dochodów. Ponadto ubezpieczona podniosła, że przeprowadzenie tego dowodu było zbędne, gdyż faktycznie pracowała

i otrzymywała wynagrodzenie uzgodnione pomiędzy stronami (k. 113-114 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. pismem z dnia 8 sierpnia 2016 r. zawiadomił odwołującą na podstawie art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych o wszczęciu

z urzędu postępowania zmierzającego do ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym i podstaw wymiaru składek oraz podstawy wymiaru składek odwołującej od dnia 1 kwietnia 2016 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) S.C. (...) z siedzibą w M. (k. 1-5 akt ZUS).

M. S. w dniu 6 lipca 2006 r. ukończyła Wyższą Szkołę (...) w W. na Wydziale Nauk Politycznych na kierunku politologii na wydziale stosunki międzynarodowe uzyskując tytuł zawodowy licencjat (k. 19 akt ZUS).

Niepubliczne Przedszkole nr (...) S.C. (...) z siedzibą w M. od dnia 1 kwietnia 2016 r. zawarła z M. S. umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego i specjalisty ds. marketingu za wynagrodzeniem 4203,00 złotych brutto miesięcznie. Praca świadczona była w siedzibie firmy przy ul. (...) w M. (k. 16 akt ZUS).

Do czynności wykonywanych przez ubezpieczoną należeć miało: dbanie o utrzymanie czystości w biurze, wykonywanie obowiązków powierzonych przez pracodawcę w terminie

z zachowaniem odpowiedniej jakości świadczonych usług na rzecz klientów, sprawdzanie

i odbieranie poczty w formie tradycyjnej i elektronicznej, obsługa urządzeń znajdujących się w biurze takich, jak komputer, telefon, drukarka, fax itp., nadzór nad dokumentami firmowymi, z którymi pracownik ma styczność oraz ich odpowiednie zabezpieczenie, odbieranie połączeń telefonicznych wraz z rozmową i kierowanie ich do odpowiednich organów w firmie, wykonywanie zadań mających na celu organizację spotkań z klientami, przekazywanie pracodawcy wyników z prowadzonej przez siebie pracy, organizowanie własnej pracy w celu prawidłowego funkcjonowania biura, zachowanie w tajemnicy danych osobowych pracowników i całej firmy, budowanie odpowiedniego wizerunku podczas kontaktu z klientami, dbanie o schludny wygląd podczas pracy, jak i spotkań z klientami, stałe podnoszenie swoich kwalifikacji przez uczestnictwo w szkoleniach, kursach itp., przygotowywanie oprawy graficznej materiałów informacyjnych, promocyjnych

i reklamowych, realizowanie złożonych celów marketingowych, promowanie firmy i usług

z oferty firmy, przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych oraz uczestniczenie

w planowanych szkoleniach, a także przestrzeganie w placówce zasad współżycia społecznego (k. 15 akt ZUS).

Odwołująca w dniu 1 kwietnia 2016 r. uzyskała zaświadczenie lekarskie, zgodnie

z którym została uznana za zdolną do pracy na stanowisku pracownika biurowego u płatnika składek (k. 32 akt ZUS).

Odwołująca w dniu 2 kwietnia 2016 r. ukończyła szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy obejmujące stanowisko pracownika biurowego (k. 33 akt ZUS).

Odwołująca podpisywała listę obecności w okresach od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 16 maja 2016 r. oraz od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 27 czerwca 2016 r. (k. 35-38 akt ZUS).

Odwołująca w ramach wykonywania obowiązków sporządziła dokumenty takie, jak: zamówienie na artykuły papiernicze, podstaw programów wychowania przedszkolnego, zaproszenie na wycieczkę i pokaz tańca, grafik pracy na miesiąc kwiecień oraz apel do rodziców w sprawie usuwania wszy (k. 49, 54-59 i 61-62 akt ZUS).

Odwołująca podpisywała listę obecności od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 23 kwietnia 2015 r. z wyjątkiem, gdy od 17 maja 2016 r. do 27 maja 2016 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Od dnia 28 czerwca 2016 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy (akta ZUS).

Wspólnicy spółki cywilnej (...) J. K. (2) i J. K. (1) figurowali w bazie danych Urzędu Skarbowego w W. jako osoby fizyczne prowadzące w/w działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych – podatek liniowy określony w art. 30c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (akta ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 13 września 2016 r., nr: (...), zgodnie

z którą na podstawie art. 83 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1a i 1c, art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 58 § 1 i 58 § 2 k.c.. Organ rentowy stwierdził, że M. S. jako pracownik u płatnika składek (...) S.C. (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2016 r. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy stwierdził, że analiza faktyczna i prawna materiału zgromadzonego

w toku postępowania wyjaśniającego uzasadnia stwierdzenie, że odwołująca nie podlega ubezpieczeniom społecznym, albowiem umowa o pracę została zawarta w celu obejścia prawa. Organ rentowy zwrócił uwagę na fakt, iż odwołująca świadczyła pracę przez niecałe dwa miesiące. Ponadto płatnik po stwierdzeniu niezdolności do pracy na jej stanowisko nie zatrudnił nowej osoby. Oddział podniósł, że dokumenty i oświadczenia stron oraz świadków zostały sporządzone jedynie jako środek uwiarygodnienia działania stron. Organ rentowy stwierdził, że zatrudnienie i zgłoszenie do ubezpieczeń przez pracodawcę przy współudziale zainteresowanej miało jedynie umożliwić – przy obejściu prawa i zasad współżycia społecznego – uzyskania świadczeń pieniężnych finansowanych z ubezpieczenia chorobowego w związku ze zbliżającym się macierzyństwem (k. 73-78 akt ZUS).

M. S. jest zatrudniona w przedszkolu (...) od dnia 1 kwietnia 2016 r. Po skończeniu studiów do 2010 r. pracowała w branży piekarniczo-cukierniczej

na stanowisku kierowniczym. Odwołująca pracując w piekarni miała podobny zakres obowiązków, jak u płatnika składek. Na stanowisku kierowniczym w piekarni ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie miesięczne w wysokości 2800,00-3000,00 złotych netto.

W 2014 r. ubezpieczona założyła działalność gospodarczą (...) w P.. Prowadzeniem piekarni zajmował się jej mąż, gdyż ona opiekowała się dziećmi. Odwołująca pracowała w przedszkolu do końca czerwca 2016 r. w sekretariacie. Zajmowała się prowadzeniem biura, wypłacaniem pensji pracownikom, kontaktowaniem się z księgową, przyjmowaniem chesnego za przedszkole, organizacją wycieczek, stroną internetową

i profilem na (...), odbieraniem telefonów, obsługą korespondencji, wypełnianiem księgi protokołów i ustalaniem grafików pracy pracowników. Odwołująca zarabiała 3000,00 złotych netto miesięcznie, pracując przez osiem godzin dziennie. Ubezpieczona wykonywała wszystkie czynności na polecenie swojego pracodawcy. Wynagrodzenie odwołującej zostało wypłacane w gotówce ostatniego dnia miesiąca wszystkim pracownikom. Z dniem porodu dziecka ubezpieczonej, umowa o pracę z (...) została rozwiązana (zeznania świadków O. M., A. G., M. P. i S. S. oraz zeznania w charakterze stron J. K. (1) i odwołującej k. 59-61 i 126-128 a. s.).

Sąd na podstawie opinii biegłego ginekologa-położnika ustalił, że odwołująca była zdolna do pracy w okresie od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 16 maja 2016 r., a następnie

w okresie od dnia 28 maja 2016 r. do dnia 27 czerwca 2016 r. (k. 77-78 a. s.).

Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości ustalił, że zatrudnienie odwołującej z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 4203,00 złotych brutto nie było uzasadnione ekonomicznie, albowiem ustalona wysokość wynagrodzenia znacząco przewyższała średnie wynagrodzenia innych pracowników i oscylowała w granicach wynagrodzenia Dyrektora Placówki. Koszty wynagrodzeń w ogólnej strukturze wynagrodzeń stanowiły najwyższą pozycję kosztowo-twórczą. Z akt sprawy oraz akt rentownych nie wynika, aby odwołująca posiadała doświadczenie menedżerskie w zarządzaniu placówką oświatową, co uzasadniałoby przyznanie jej wyższego wynagrodzenia. Poziom wynagrodzeń rynkowych dla osób wykonujących prace biurowe oscylował w granicach 3000,00 złotych brutto i był znacznie niższy od wynagrodzenia, które otrzymywała odwołująca. Z akt sprawy nie wynika, aby ubezpieczona wykonywała prace porównywalne pod kątem obszerności do obowiązków realizowanych przez pracowników w dużych przedsiębiorstwach (k. 91-97 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach rentownych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, zeznań świadków O. M., A. G., M. P., S. S. i zeznań w charakterze stron J. K. (1) oraz odwołującej, a także w oparciu o opinie biegłych sądowych z zakresu ginekologii i rachunkowości.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe za pomocą dokumentów, w oparciu o które został ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie były wiarygodne i zostały potwierdzone zeznaniami świadków. Odwołująca sporządzała różne dokumenty w ramach pełnionych przez nią obowiązków pracowniczych, które zostały dołączone w toku zainicjowanego przez organ rentowy postępowania wyjaśniającego.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego pominął dokumenty takie, jak:

- protokół Rady Pedagogicznej Szkoleniowej z dnia 6 maja 2016 r., gdyż jest on niepełny, a w dodatku brak jest na nim podpisu odwołującej;
- zorganizowanie i przeprowadzenie ankiety wśród rodziców dzieci uczęszczających do placówki płatnika składek, ponieważ nie wynika z nich, kto dokonywał tych czynności;
- plakat(...) ponieważ z jego treści nie wynika, kto go sporządził (k. 50-53 i 59-60 akt ZUS).

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkim przesłuchanym świadkom oraz strony. Zdaniem Sądu złożone zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniały. Potwierdzały one wersję przedstawioną przez odwołującą, przynajmniej w części dotyczącej tych okoliczności, które były świadkom znane. Świadczyli potwierdzili fakt wykonywania pracy przez ubezpieczoną w spółce na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego i specjalisty ds. marketingu.

Dodatkowo Sąd uznał dowód z obydwu opinii biegłych sądowych z zakresu ginekologii i rachunkowości za wiarygodny. W ocenie Sądu biegli prawidłowo wykonali czynności związane bezpośrednio z wydaniem opinii, które sporządzili w oparciu o swoje doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu wnioski wyprowadzone przez biegłego sądowego z zakresu rachunkowości nie są istotne dla ustalenia, czy odwołująca faktycznie wykonywała pracę u płatnika składek. Biegły sądowy powołany był w celu ustalenia, czy sytuacja finansowa spółki pozwalała jej na zatrudnienie pracownika za wynagrodzeniem ponad 4000,00 złotych brutto. Natomiast wysokość wynagrodzenia osiąganego przez odwołującą miała charakter poboczny, gdyż przedmiotem sprawy nie była wysokość podstawy wymiaru składek, a jedynie podleganie ubezpieczeniom społecznym.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. z dnia 13 września 2016 r., nr: (...) jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zasadniczą kwestią w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę od dnia 1 kwietnia 2016 r. Aby tę kwestię rozstrzygnąć, należało dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”.

Art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

W myśl art. 13 pkt 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zgodnie z art. 2 k. p. pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku w świetle art. 22 § 1 k. p. jest uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem.

W ocenie Sądu płatnik składek dochował wszystkich formalnych czynności, które są wymagane przepisami ustaw. Spółka zawarła z ubezpieczoną umowę o pracę zawierającą w swej treści wszystkie warunki umowne, wypłacał jej wynagrodzenie i odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne. Sąd doszedł do przekonania, że w istocie odwołująca będąca jedną ze stron stosunku pracy, realizowała faktycznie czynności wynikające z umowy pracy. Ujawnione dokumenty w toku postępowania, jak również osobowe źródła dowodowe pozwoliły ustalić, iż odwołująca wykonywała czynności w imieniu i na rzecz swojego pracodawcy. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie Sąd zważył, że ubezpieczona faktycznie świadczyła pracę na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego i specjalisty ds. marketingu. Decyzja organu rentowego oparta była na błędnym domniemaniu. Postępowanie przed organem rentowym ograniczało się do zbadania kwestii w postaci podpisania umowy o pracę, okresu świadczenia pracy przez odwołującą oraz porównaniu jej wynagrodzenia z innymi pracownikami spółki. Zdaniem Sądu organ rentowy w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby odwołująca nie wykonywała pracy na podstawie zawartej umowy. Ponadto Oddział nie wykazał, aby ubezpieczona była zaangażowana w prowadzenie swojej działalności gospodarczej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozostał bierny w toku postępowania dowodowego. Natomiast strony stosunku pracy przedstawiły cały szereg wniosków dowodowych, które prowadzą do ustalenia, że odwołująca świadczyła pracę na rzecz pracodawcy w okresach od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 16 maja 2016 r. oraz od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 27 czerwca 2016 r. Złożone dokumenty w postaci umów o pracę, obowiązków (zakresu czynności) pracownika, zaświadczenia lekarskiego dopuszczającego do pracy i karty szkolenia wstępne potwierdziły stworzenie odpowiednich ram zawartemu stosunkowi pracy. W okresie zatrudnienia odwołująca przychodziła do pracy, podpisywała listy obecności, figurowała na liście płac i dbała o organizację administracyjną spółki. Powyższe potwierdziła w całej rozciągłości treść zeznań świadków, której organ rentowy w toku postępowania sądowego nie zakwestionował. Sąd doszedł do przekonania, iż zeznania świadków były rzetelne, logiczne i korelowały ze sobą oraz zgromadzonym materiałem dowodowym. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby nie nadać im waloru wiarygodności i mocy dowodowej w sprawie. Sąd zważył, że odwołująca w istocie świadczyła pracę na rzecz pracodawcy, na co wskazują jednoznacznie efekty jej działań. W związku z tym zawarta umowa o pracę nie

była nieważna oraz nie została zawarta dla pozorów. W przedmiotowej materii trzeba mieć na uwadze orzecznictwo Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, który wskazał, że „nie ma pozornej umowy o pracę, gdy praca jest wykonywana. Wówczas nie można stwierdzić pozorności czynności prawnej. Nie wystarcza jednak jakakolwiek praca, gdyż znaczenie ma dopiero praca przewidziana dla stosunku pracy. Jeśli taka praca jest wykonywana to generalnie nie ma podstaw do stawiania zarzutu obejścia czy nadużycia prawa, czyli zawarcia zatrudnienia dla uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego wobec przewidywanej niezdolności do pracy w związku z ciążą. Pozorność umowy wynikająca z art. 83 KC w związku z art. 300 KP zachodzi, gdy pomimo zawarcia umowy praca nie jest w ogóle świadczona, ewentualnie okoliczności faktyczne jej wykonywania nie wypełniają cech stosunku pracy.” (wyrok z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt I UK 252/18).

Ponadto, Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych orzekł, że „umowa o pracę jest zawarta dla pozorów i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można zatem przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, jeżeli pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował.” (wyrok z dnia 21 kwietnia 2016 r., sygn. akt III AUa 931/15)

Sąd doszedł do wniosku, że odwołująca miała wyznaczone miejsce i czas pracy. Zgodnie z zeznaniami stron ubezpieczona realizowała stosunek pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w siedzibie firmy, tj. przy ul. (...) w M. za wynagrodzeniem 4203,00 złotych brutto. Ubezpieczona wykonywała czynności o charakterze administracyjnym, finansowym, a także marketingowym. Sąd zważył również na podstawie opinii biegłego ginekologa położnika, że ubezpieczona była zdolna do pracy

u zainteresowanego w okresie od 1 kwietnia 2016 r. do dnia 16 maja 2016 r. oraz w okresie od dnia 28 maja 2016 r. do dnia 27 czerwca 2016 r. i we wskazanych okresach sumiennie świadczyła pracę. Zdaniem Sądu późniejsze problemy zdrowotne związane z ciążą uzasadniały fakt, że odwołująca w okresie od dnia 16 maja 2016 r. i do dnia 27 maja 2016 r. oraz w od dnia 28 czerwca 2016 r. nie mogła wykonywać swoich obowiązków i musiała przebywać na zwolnieniu lekarskim. Ponadto na podstawie opinii biegłego z zakresu rachunkowości Sąd ustalił, że pomimo, iż zatrudnienie odwołującej było ekonomicznie nieuzasadnione, to kondycja finansowa spółki zezwalała na to, aby ustanowić wyższe wynagrodzenie niż dla innych pracowników. Zdaniem Sądu fakt niezatrudnienia na miejsce odwołującej nowego pracownika jest bez znaczenia dla wydanego rozstrzygnięcia

w niniejszej sprawie. Prowadzący działalność gospodarczą ma pełną swobodę w decydowaniu o liczbie pracowników, których decyduje się zatrudnić. Ubezpieczona była osobą posiadającą kompetencje, z których mogła niewątpliwie skorzystać.

Z uwagi na materiał dowodowy zgodnie z którym Sąd przyjął, że odwołująca faktycznie świadczyła pracę, gdzie nie został pogwałcony żaden z obowiązujących przepisów prawa charakteryzujących stosunek zatrudnienia, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję uznając, że M. S. zatrudniona u płatnika składek (...) S.C. z siedzibą w M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd w punkcie 2 wyroku zasądził od organu rentowego na rzecz M. S. kwotę w wysokości 7200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wartości przedmiotu sporu została obliczona w świetle art. 23¹ k.p.c., zgodnie

z którym w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi, przy umowach na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony - za okres jednego roku. Ubezpieczona miała zawartą umowę na czas określony za wynagrodzeniem 4203,00 złotych brutto. Tak więc wartość przedmiotu sporu stanowi ww. kwota pomnożona przez 12 miesięcy, co dało w konsekwencji kwotę 50436,00 złotych. W związku z tym Sąd

zastosował § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 obowiązujący w dacie wniesienia odwołania).

Zarządzenie: (...)

(...)